

### INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

#### SBÍRKA ZÁKONŮ 2008

##### Částka 77 – čís. 240

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací. Účinnost od 1. 8. 2008.

##### Částka 78 – čís. 247

Zákon, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 8. 2008.

##### Částka 78 – čís. 250

Zákon, kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel. Mění se jím mj. zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 4. 7. 2008.

##### Částka 83 – čís. 260

Zákon, kterým se mění zákon č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2009.

##### Částka 91 – čís. 273

Zákon o Policii České republiky. Činnosti orgánů veřejné správy se týkají zejména ustanovení § 18 a § 21. Účinnost od 1. 1. 2009 (s odchylkou).

##### Částka 91 – čís. 274

Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky. Účinnost od 1. 1. 2009 (s odchylkami).

##### Částka 94 – čís. 278

Nařízení vlády o obsahových náplních jednotlivých živností. Ruší se jím současně nařízení vlády č. 469/2000 Sb., kterým se stanoví obsahové náplně jednotlivých živností. Účinnost od 14. 8. 2008.

##### Částka 97 – čís. 298

Zákon, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů,

a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 19. 8. 2008.

##### Částka 98 – čís. 300

Zákon o elektronických úkonech a o autorizované konverzi dokumentů. Účinnost od 1. 7. 2009.

##### Částka 98 – čís. 301

Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Účinnost od 1. 7. 2009.

#### CENOVÝ VĚSTNÍK MF

##### Částka 8/2008

Obecně závazná vyhláška č. 1/2008 ze dne 27. 3. 2008, kterou se vydává cenová mapa stavebních pozemků statutárního města Mostu č. 4. Účinnost od 1. 5. 2008.

Obecně závazná vyhláška č. 1/2008, kterou se vydává cenová mapa stavebních pozemků statutárního města Zlína č. 10. Účinnost od 1. 6. 2008.

Obecně závazná vyhláška č. 2/2008, kterou se vydává cenová mapa stavebních pozemků města Hodonína č. 6. Účinnost od 1. 6. 2008

Přehled cenových map stavebních pozemků obcí – stav k 30. 6. 2008.

#### SBÍRKA ROZHODNUTÍ

Nejvyššího správního soudu

##### Z obsahu čísla 6/2008

- č. 1578 (z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 14. 2. 2008, čj. 54 Ca 1/2008-30). Správní řízení: náležitosti odvolání; lhůta k provedení úkonu. Týká se § 37 odst. 3, § 39, § 82 odst. 2 a § 93 odst. 1 správního řádu (č. 500/2004 Sb.). Z rozsudku vyplývá:

**Neobsahuje-li odvolání odvolací námítka a odvolatel v odvolání požádá o stanovení lhůty k doplnění odvolání, je správní orgán povinen takovouto lhůtu stanovit postupem podle § 37 odst. 3 za použití § 93 odst. 1 správního řádu z roku 2004. Na nezákonnost postupu odvolacího orgánu, který bez znalosti odvolacích námitek rozhodne meritorně o odvolání, nemá vliv délka časového úseku od podání odvolání do vydání rozhodnutí o odvolání.**

- č. 1579 (z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 10. 2007, čj. 30 Ca 258/2005-37). Správní řízení: znalecký posudek; hodnocení důkazů. Týká se § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního. Prejudikatura: č. 334/2004 Sb. NSS. Z rozsudku vyplývá:

**Nesouhlasí-li stavební úřad se závěry znaleckého posudku předloženého účastníkem řízení, musí v rozhodnutí dostatečným a srozumitelným způsobem vyložit, v čem konkrétně neodpovídají závěry znaleckého posudku faktickému provedení stavby a v čem závěry znaleckého posudku neodpovídají požadavkům stanoveným právními předpisy. Oproti závěrům, vyplývajícím ze znaleckého posudku, musí správní orgán také položit své vlastní zcela konkrétní hodnocení, zda došlo ke splnění veřejného zájmu (zde soulad se zájmem na protipožární ochraně), a to i za pomoci jiného znaleckého posudku. Pokud správní orgán nezpochybnil a nevrátil závěry znaleckého posudku předloženého žalobkyní, je jeho rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].**

- č. 1580 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, čj. 2 As 56/2007-71). Správní řízení: rozsah odvolacího přezkumu. Týká se § 82 odst. 2 správního řádu (č. 500/2004 Sb.). Z rozsudku vyplývá:

**Správní řád z roku 2004 zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáváno (§ 82 odst. 2). Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat základním zásadám správního řízení, je limitována skutečnostmi, které jsou ze spisu zjevné. Nelze proto vytýkat odvolacímu orgánu, že sám nezjistil, že v řízení před správním orgánem I. stupně nebyly účastníkovi řízení řádně doručovány písemnosti (včetně rozhodnutí), pokud na tuto skutečnost odvolatel ve včas podaném odvolání obsahujícím základní specifikaci a obsah tohoto rozhodnutí nijak neupozornil a ze spisu to jinak nebylo možno seznat.**

- č. 1581 (z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2008, čj. 11 Ca 91/2007-35). Stavební řízení: k pojmu „terénní úpravy“; řízení o odstranění nepovolených terénních úprav. Týká se § 71 odst. 1 a § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.<sup>\*)</sup> Z rozsudku vyplývá:

**Pokud v řízení o dodatečném povolení či odstranění stavby bylo zjištěno, že žalobce chtěl pozměnit tvar okolní krajiny na dotčených pozemcích, tedy upravit okolní terén definitivním způsobem, může stavební úřad nařídít odstranění nepovolených terénních úprav [§ 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 1976]. Umístění stavební sutě na předmětné pozemky nemusí samo o sobě – bez výše uvedené subjektivní složky – znamenat provedení nepovolených terénních úprav.**

*\*) S účinností od 1. 1. 2007 nahrazen zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) – viz § 3 odst. 1, § 80 odst. 2 písm. a), § 96 odst. 2 písm. e), § 104 odst. 2 písm. f), § 129.*

- č. 1582 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2008, čj. 6 As 11/2007-77). Stavební zákon: zřízení věcného břemene. Týká se § 108 odst. 2 písm. d) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a § 170 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Z rozsudku vyplývá:

**Je-li nutno zřídit věcné břemeno pro vytvoření podmínek pro nezbytný přístup k pozemku a stavbě [§ 108 odst. 2 písm. d) stavebního zákona z roku 1976, § 170 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006], je nutno volit takové řešení, které je na jedné straně co možná nejšetrnějším zásahem do vlastnického práva k pozemku zatěžovanému věcným břemenem, které však na druhé straně neznamená zcela zjevně nepřiměřené náklady pro navrhovatele věcného břemene.**

## BULLETIN STAVEBNÍ PRÁVO

### Z obsahu čísla 1/2008

Zdeňka Vobrátílová: Dotčené orgány.

Jaroslav Oehm: K problematice některých ustanovení zákona o vlastnictví bytů ve vztahu k novému stavebnímu zákonu.

Marek Hanák: Vybrané případy z činnosti veřejného ochránce práv na úseku stavebního řádu za rok 2007 (opomenutý účastník řízení, podjatost vedoucího stavebního úřadu, bezplatný přístup k technickým normám, závady zjištěné při kontrolní prohlídce stavby, problematika exekučního odstraňování staveb).

Václav Pech: Evidenční stav a realita údajů katastru nemovitostí.

Jan Mareček: Recenze sborníku Přehled judikatury z oblasti stavebního práva (Michal Mazanec, Jitka Křenková, ASPI a.s., 2008)

## SPRÁVNÍ PRÁVO

### Číslo 4 – 5/2008

Tomáš Langášek: Principy dobré správy po přijetí nového správního řádu.

Předmětem článku je důsledek přijetí nového správního řádu pro úvahy o dobré správě, jež se stala, respektive její principy, zákonným pojmem již přijetím zákona o veřejném ochránci práv v roce 1999 (§ 1 odst. 1 zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů).

Michaela Černínová: Odstraňování pevných překážek z pozemních komunikací z pohledu veřejného ochránce práv a Nejvyššího správního soudu (nad rozsudkem NSS č.j. 6 As 2/2007 – 128).

Autorka rozebírá nadepsaný rozsudek (informaci o něm přinesla Stavebně správní praxe č. 2/2008) a v závěru článku informuje o krocích, kterými veřejný ochránce práv na tento rozsudek reagoval.

Pavel Mates: Recenze publikace Ústavní základy správního řízení v České republice, Právo na spravedlivý proces a české správní řízení (Petr Svoboda, LINDE Praha, a.s., 2007).

## **PŘÁVNÍ RÁDCE**

### **Číslo 6/2008**

Pavel Mates: Svobodný přístup k informacím.

V úvodu článku autor zmiňuje, že zákon o svobodném přístupu k informacím nebyl po stránce legislativně – technické právě zdařilým dílem, že do současnosti prošel sedmi novelizacemi a že od počátku bylo zřejmé, že při jeho uplatňování bude hrát významnou roli judikatura. Uvádí spory ohledně samotného institutu informace a vývoj obrany proti nečinnosti povinného subjektu. Dále se zabývá povinnými subjekty se zaměřením na pojem veřejné instituce, zákonnými výjimkami a omezeními práva na informace a poměrem mezi obecnou a zvláštní právní úpravou.

Šárka Lipertová: Vztah správního řádu a principů dobré správy. Tématem článku je vzájemné prolínání, doplňování a ovlivňování, ke kterému dochází mezi správním řádem, zásadami dobré správy a dozorovým procesem podle zákonů o územně samosprávných celcích (zákon o obcích, zákon o krajích a zákon o hlavním městě Praze).

### **Číslo 7/2008**

Pavel Kotrady: Spor o hranice pozemku.

Podle autora je cílem jeho příspěvku přiblížit možnosti řešení nejasností týkajících se hranic pozemků a sporů o ně.

Petr Kolman: Doručování právníkům osobám do vlastních rukou.

Autor se v článku věnuje problematice doručování právníkům osobám ve správním řízení se zřetelem na doručování „do vlastních rukou“ a zaměřením na otázky kam se doručuje, co se doručuje do vlastních rukou a kdo může přijímat tyto písemnosti za právníkou osobu, včetně státu a územně samosprávných celků. Zabývá se též doručováním písemností v případě, že se sice nedoručují do vlastních rukou, ale převzetí písemnosti má být potvrzeno příjemcem – právníkou osobou.

## **MODERNÍ OBEC**

### **Číslo 7/2008**

JUDr. Eva Šromová: Abeceda kompetencí obce při řešení vzhledu obce a cest.

Speciální příloha tohoto čísla navazuje na předchozí v Moderní obci č. 1/2008 (o níž informovala Stavebně správní praxe č. 1/2008) a je zaměřena na praktické řešení vzhledu obcí, cest a přístupů v oblasti samostatné a přenesené působnosti. Snahou autorky je upozornit na existenci mnoha právních před-

pisů a mnoha pojmů, povinností a sankcí v nich obsažených, a poskytnout k tomu srozumitelný výklad. Osvětluje mj. roli obce v procesu územního plánování a kompetence orgánů obcí jakožto silničních správních úřadů a vyvlastňovacích úřadů, a zmiňuje též požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území.

## **VEŘEJNÁ SPRÁVA**

### **Číslo 12/2008**

Lukáš Potměšil: „Dobrá správa“ v dokumentech Rady Evropy. Článek obsažený v příloze. Autor se v něm věnuje jednotlivým zásadám dobré správy a uzavírá, že právní úprava v České republice vychází z těchto standardů a požadavků kladejších na výkon veřejné správy jako sféra mezinárodní.

### **Číslo 15/2008**

Pavel Mates: Zavinění ve správním právu.

Autor v článku například upozorňuje, že některé přestupky nelze pojmově spáchat nedbalostním jednáním, aniž je však u nich požadován úmysl, a že správní pořádkový delikt, tedy protiprávní jednání ztěžující nebo mařící průběh procesu upraveného předpisy správního práva, je formulován zásadně bez ohledu na zavinění.

## **INFORMACE A STANOVISKA**

**Společné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 9. 7. 2008 k rozsahu oprávnění autorizovaného technika pro výkon vybraných činností ve výstavbě.**

Pro sjednocení aplikace ustanovení o rozsahu oprávnění autorizovaného technika (stavitele) pro výkon vybraných činností ve výstavbě podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorizační zákon“) v kontextu s příslušnými ustanoveními zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), vydává Ministerstvo pro místní rozvoj a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě toto společné stanovisko:

### Označení funkcí autorizovaného technika podle stavebního zákona

Vzhledem k tomu, že autorizovaný technik je fyzickou osobou oprávněnou podle autorizačního zákona, vykonává-li projektovou činnost ve výstavbě, vztahuje se na něj označení „projektant“ (§ 22 odst. 4 stavebního zákona), popř. „hlavní projektant“ (§ 113 odst. 2 stavebního zákona), a vykonává-li odborné vedení provádění stavby, vztahuje se na něj označení „stavbyvedoucí“ (§ 134 odst. 2 stavebního zákona).

### Oprávnění autorizovaného technika

Z ustanovení § 113, 153, 158 a 159 stavebního zákona vyplývá, že autorizovaný technik může vykonávat vybrané činnosti ve výstavbě (projektová činnost a odborné vedení provádění stavby), resp. zastávat funkci projektanta, popř. hlavního projektanta, nebo funkci stavbyvedoucího *pouze na základě a v rozsahu uděleného oprávnění (autorizace)*.

Autorizovaným technikům se uděluje autorizace podle § 5 a 6 autorizačního zákona v těchto *oborech a specializacích*:

- a) pozemní stavby
- b) dopravní stavby
  - b 1) specializace kolejová doprava
  - b 2) specializace nekolejová doprava
- c) stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství
  - c 1) specializace stavby hydrotechnické
  - c 2) specializace stavby zdravotnětechnické
  - c 3) specializace stavby meliorační a sanační
- d) mosty a inženýrské konstrukce
- e) technologická zařízení staveb
- f) technika prostředí staveb
  - f 1) specializace vytápění a vzduchotechnika
  - f 2) specializace zdravotní technika
  - f 3) elektrotechnická zařízení
- i) geotechnika
- j) požární bezpečnost staveb.

Primárně je rozsah oprávnění autorizovaného technika vymezen ustanoveními § 19 písm. a), b) a d) autorizačního zákona, podle nichž je v rozsahu oboru popř. specializace jemu udělené autorizace oprávněn vykonávat *tyto vybrané činnosti ve výstavbě*:

1. vypracovávat (*kompletní*) *projektovou dokumentaci*, jestliže celá přísluší oboru, popř. specializaci jeho autorizace,
2. vypracovávat *pouze příslušné části* projektové dokumentace, které přísluší oboru, popř. specializaci jeho autorizace,
3. *podílet se* na vypracování projektové dokumentace, je-li zpracovávána autorizovaným architektem nebo autorizovaným inženýrem,
4. *vést realizaci stavby*.

### Projektová dokumentace

Z § 158 stavebního zákona vyplývá, že autorizovaný technik může na základě a v rozsahu uděleného oprávnění (autorizace) zpracovávat:

1. projektovou dokumentaci pro povolování staveb, a to
  - 1.1. *pro ohlášení stavby uvedené v § 104 odst. 2 písm. a) až d) stavebního zákona*
  - 1.2. *pro podání žádosti o stavební povolení podle § 110 odst. 2 písm. b) stavebního zákona*
  - 1.3. *pro uzavření veřejnoprávní smlouvy o provedení stavby nebo terénních úprav podle § 116 stavebního zákona*
  - 1.4. *pro oznámení stavby ve zkráceném stavebním řízení podle § 117 odst. 2 stavebního zákona*
  - 1.5. *pro nezbytné úpravy podle § 137 stavebního zákona*
2. projektovou dokumentaci pro provádění stavby zpracovanou na základě podmínky územního rozhodnutí podle § 92 odst. 1 stavebního zákona nebo z iniciativy stavebníka

a využívané pro kontrolní prohlídky staveb podle § 133 odst. 3 stavebního zákona.

Obsahové náležitosti projektové dokumentace jsou vymezeny v přílohách č. 1 a 2 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb; v přílohách k vyhlášce č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb, jsou speciálně vymezeny obsahové náležitosti projektové dokumentace pro letecké stavby, pro stavby drah a na dráze včetně zařízení na dráze, stavby dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací.

Pro účely uvedených vyhlášek projektová dokumentace obsahuje tyto *povinné části*:

- A. Průvodní zpráva
- B. Souhrnná technická zpráva
- C. Situace stavby
- D. Dokladová část
- E. Zásady organizace výstavby
- F. Dokumentace objektů.

Každá z uvedených povinných částí projektové dokumentace je samostatná, oddělitelná a dále členěná na jednotlivé položky s tím, že rozsah a obsah jejich položek musí vždy odpovídat konkrétně uvažovanému stavebnímu záměru, respektive druhu a významu stavby, jejímu umístění, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí a době trvání stavby.

Podle rozsahu předmětu dokumentování lze povinné části projektové dokumentace členit na *společné části*, tzn. části A až E, v nichž je řešena problematika stavby jako celku, a na *část dokumentace objektů*, tzn. část F, v níž jsou navrhovány jednotlivé v úvahu přicházející objekty, resp. pozemní (stavební) objekty, inženýrské objekty a provozní soubory.

### Oprávnění autorizovaného technika vypracovávat příslušné části projektové dokumentace

Příslušná část projektové dokumentace je zásadně vymezena pouze daným *odborným obsahem řešené problematiky*, který odpovídá oboru, popř. specializaci autorizace udělené autorizovanému technikovi. Takové vymezení tedy nebere zřetel na formu dokumentování (grafická či textová) nebo na to, v jaké povinné části projektové dokumentace je položka s daným odborným obsahem obsažena.

Z hlediska rozsahu oprávnění autorizovaného technika je zřejmé, že vymezení příslušných částí projektové dokumentace rozhodujícím způsobem odpovídá počtu a stavebně technické povaze objektů (pozemní objekty, inženýrské objekty, popř. a provozní soubory), které připadají v úvahu v konkrétním stavebním záměru; řešení těchto objektů je obsaženo v povinné části E projektové dokumentace. Kromě položek řešených v povinné části E jsou součástí příslušné části projektové dokumentace také odborně shodné položky obsažené v jiných povinných částech; součástí příslušné části řešící např. požárně bezpečnostní řešení pozemního objektu navrhované v povinné části dokumentace objektů (položka F/1.3) je také zpracování údajů o požární bezpečnosti v povinné části souhrnná technická zpráva (položka B/2).

Příslušnost projektové dokumentace nebo jejích částí s obsahovými náležitostmi podle vyhlášky č. 499/2006 Sb. k oborům udělovaným autorizovaným technikům podle autorizačního zákona je uvedena v *příloze* k tomuto stanovisku.

Z kontextu s ustanovením 19 autorizačního zákona je zřejmé, že i v případě, že by autorizovanému technikovi byla udělena autorizace pro všechny uvedené obory a specializace, nebyl by takový projektant oprávněn v projektové dokumentaci pro povolování staveb *staticky posuzovat stavebně konstrukční části stavby* a v projektové dokumentaci pro provádění stavby *pracovat podrobný statický výpočet*.

Z § 159 odst. 2 stavebního zákona vyplývá, že není-li autorizovaný technik oprávněn (způsobilý) některé části projektové dokumentace zpracovat sám, je povinen k jejich zpracování *přizvat další projektanty* s oprávněním pro příslušný obor nebo specializaci, přičemž každý z nich odpovídá za jím zpracované řešení. V takovém případě autorizovaný technik odpovídá za projektovou dokumentaci stavby jako celek, zejména za *koordinaci a kompletaci jednotlivých částí dokumentace*, a to i tehdy, nebyl-li stavebníkem pověřen funkcí hlavního projektanta podle § 113 odst. 2 stavebního zákona.

Za projektanta přizvaného v uvedeném smyslu však nelze považovat osobu, která ke zpracování projektu přispěla jen poskytnutím administrativní či technické pomoci nebo odborné konzultace ke speciální dílčí otázce (např. při navrhování neobvyklého konstrukčního řešení), protože takovou asistenci nemůže být dotčena uvedená odpovědnost projektanta.

Projektová dokumentace musí být uspořádána, upravena a opatřena tak, aby bylo možné *jednoznačně identifikovat projektanta (autora) každé z jejích příslušných částí* (§ 13 odst. 3 autorizačního zákona) a určit tak podíl jeho právní odpovědnosti za odbornou úroveň navrhovaného řešení (§ 159 odst. 2 stavebního zákona a § 12 odst. 1 autorizačního zákona).

#### Rozsah oprávnění autorizovaného technika v oboru pozemní stavby

Autorizovaný technik v oboru pozemní stavby může na základě svého oprávnění zpracovávat příslušné části projektové dokumentace pozemních (stavebních) objektů, které obsahují:

- část A. Průvodní zpráva
- část B. Souhrnná technická zpráva *s výjimkou položek*
  - B/2. *Mechanická odolnost a stabilita*
  - B/3. *Požární bezpečnost*
  - B/7. *Úspora energie a ochrana tepla*
  - B/11. *Inženýrské stavby (objekty)*
  - B/12. *Výrobní a nevýrobní technologická zařízení staveb*
- část C. Situace stavby
- část D. Dokladová část
- část E. Zásady organizace výstavby
- část F. Dokumentace stavby (objektů), respektive F/1 *Pozemní (stavební) objekty, s výjimkou položek*
  - 1.2.3. *Statické posouzení*
  - 1.3. *Požární bezpečnostní řešení*
  - 1.4. *Technika prostředí staveb.*

Uvedený rozsah oprávnění autorizovaného technika v oboru pozemní stavby zohledňuje skutečnost, že návrh řešení v projektové dokumentaci pro povolování staveb je podstatně předurčen již ve stadiu územního rozhodování, protože podmínky územního rozhodnutí nebo územního souhlasu (§ 92 a 96 stavebního zákona) jsou fakticky závazným a značně podrobným zadáním pro projektovou přípravu stavby. Z vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, je zřejmé, že tato předurčenost se netýká jen umístění stavby a řešení jejího vztahu k okolí, ale i řešení urbanistického, architektonického a výtvarného a řešení samotné stavby (dispoziční, stavební, technologické a provozní) a podmínek pro přípravu výstavby.

*Za Ministerstvo pro místní rozvoj:*

*Ing. Marcela Pavlová, ředitelka Odboru stavebního řádu*

*Za Českou komoru autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě:*

*Ing. Pavel Křeček, předseda*

**Příslušnost projektové dokumentace nebo jejích částí s obsahovými náležitostmi podle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, k oborům udělovaným autorizovaným technikům podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů**

Obory a specializace udělované autorizovaným technikům	Příslušné části projektové dokumentace podle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb
a) <b>pozemní stavby</b>	F/1. <b>Pozemní (stavební) objekty<sup>1)</sup></b> F/1.2. Stavebně konstrukční část
b) <b>dopravní stavby</b>	F/2. <b>Inženýrské objekty<sup>1), 2)</sup></b> : mosty, tunely, podchody, propustky, hydrotechnické a hydroenergetické objekty, komunikace s výjimkou leteckých staveb, staveb drah a na dráze včetně zařízení na dráze, staveb dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací <sup>3)</sup> , provozní prostranství, odstavná a parkovací stání, terénní úpravy, hřiště, sítě technické infrastruktury (vodovod, kanalizace, plynovod, tepelné rozvody, kolektory, včetně přípojek na sítě technické infrastruktury, vnější silnoproudé rozvody, veřejné osvětlení) popřípadě další inženýrské objekty, které jsou řešeny jako samostatná projektová dokumentace
c) <b>stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství</b>	
d) <b>mosty a inženýrské konstrukce</b>	
e) <b>technologická zařízení staveb</b>	F/3. <b>Provozní soubory stavby<sup>1)</sup></b>
f) <b>technika prostředí staveb</b>	F/1.4. <b>Technika prostředí staveb</b>
i) <b>geotechnika</b>	F/1. <b>Pozemní (stavební) objekty<sup>1)</sup></b> F/2. <b>Inženýrské objekty<sup>1)</sup></b>
j) <b>požární bezpečnost staveb</b>	F/1.3. <b>Požárně bezpečnostní řešení</b>

Poznámky:

- 1) Dokumentace objektů a provozních souborů stavby se zpracovává pro jednotlivé objekty nebo provozní soubory samostatně.
- 2) Pokud mají inženýrské objekty charakter pozemních (stavebních) objektů, zajišťuje se požárně bezpečnostní řešení v souladu s bodem F.1.3.
- 3) Rozsah a obsah projektové dokumentace pro letecké stavby, pro stavby drah a na dráze včetně zařízení na dráze, stavby dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací stanoví přílohy k vyhlášce č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb.

### **Projednávání souboru staveb v režimu stavby hlavní.**

(pracovní pomůcka pořízená odborem stavebního řádu MMR)

#### **I. ÚVOD**

Dne 3. června 2008 nabyl účinnosti zákon č. 191/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 68/2007 Sb. Touto novelou se mimo jiné do úvodních ustanovení zákona, § 4 odst. 1 za větu první, vkládá věta „*Pokud je spolu se stavbou hlavní předmětem žádosti nebo ohlášení soubor staveb, stavební úřad všechny stavby projedná v režimu stavby hlavní.*“

Projednáním je třeba rozumět:

- *procesní postup*
- *úkon stavebního úřadu*, vydaný jako výsledek projednání, tedy zejména správní rozhodnutí (územní rozhodnutí, stavební povolení) nebo sdělení (územní souhlas, souhlas s ohlášením stavby).

#### **II. POJMY**

Pojem soubor staveb není ve stavebním zákoně definován, ale jedná se o dlouhodobou praxí ustálený výraz, který se vžil pro více staveb vzájemně souvisejících svým účelem a místem.

Například vyhláška č. 107/1966 Sb., o dokumentaci staveb, vymezovala soubor staveb jako vzájemně související stavby, jimiž se uskutečňuje postupně prováděná investiční výstavba (podnik, sídliště). Podobně soubor staveb upravovala vyhláška č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, jako vzájemně související stavby, jimiž se uskutečňuje rozsáhlá nebo dlouhodobá investiční stavba na souvislém území nebo ke společnému účelu na různých místech. Taktéž vyhlášky č. 105/1981 Sb. a č. 5/1987 Sb., o dokumentaci staveb, rozuměly souborem staveb vzájemně provozně a ekonomicky související stavby, jimiž se uskutečňuje rozsáhlá nebo dlouhodobá investiční výstavba na souvislém území nebo ke společnému účelu. V roce 1992 byly tyto právní předpisy, související se způsobem státního řízení investiční výstavby, zrušeny. Pojem soubor staveb byl však v právních předpisech stavebního práva nadále užíván, a to až do 31. 12. 2006, aniž byl rovněž v této době definován. Například podle § 15 písm. b) vyhlášky č. 132/1998 Sb., účinné až do 31. 12. 2006, se žádost o stavební povolení podávala pro soubor staveb včetně zařízení staveniště.

Pojem stavba hlavní je rovněž dlouhodobou praxí ustálený výraz, který byl v minulosti užíván zejména v opozitu k pojmu doplňková stavba. Jedno se zejména o definici tzv. drobné stavby podle § 139b odst. 7 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle kterého drobnými stavbami byly stavby, které plnily doplňkovou funkci ke stavbě hlavní. Rovněž ustanovení vyhlášek o obecných technických požadavcích obsahovala pojem doplňková stavba, např. v § 50 odst. 8 vyhlášky č. 137/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Stavba hlavní vždy souvisí s funkčním určením stavebního pozemku a další stavby souboru staveb jsou buď podmiňující nebo doplňkové, které se stavbou hlavní svým účelem a umístěním souvisejí, a které zabezpečují funkčnost stavby hlavní (její uživatelnost) nebo doplňují základní funkci stavby hlavní.

### III. POSTUP STAVEBNÍCH ÚŘADŮ PO NOVELE

Přijatá novela sleduje racionalizaci postupu projednávání souboru staveb zejména s ohledem na respektování požadavku využívat zjednodušující postupy podle § 4 odst. 1 stavebního zákona.

Umísťování staveb a „povolování“ jejich provedení je v platném stavebním zákoně upraveno v několika režimech, které sledují především zjednodušení jednotlivých řízení a přiměřenost postupů s ohledem na komplikovanost nebo konflikt-nost daného případu stavby. Součástí této úpravy je rovněž vymezení okruhu staveb v tzv. volném režimu, které nevyžadují žádnou formu územního rozhodování na jedné straně (§ 79 odst. 3) nebo ani stavební povolení nebo ohlášení stavby na straně druhé (§ 103).

Pro aplikaci novelizovaného ustanovení § 4 odst. 1 stavebního zákona je zásadní, že tam, kde zákon upravuje pro danou konkrétní stavbu tzv. volný režim, tj. nestanoví povinnost vyžadovat některou z forem územního rozhodnutí nebo stavební povolení anebo ohlášení, nelze si novelizované ustanovení vyložit tak, že pokud stavba hlavní je podrobena některému z režimů projednání, že i stavby podmiňující nebo stavby doplňkové daného souboru staveb, podléhají režimu projednání stavby hlavní.

Tam, kde zákon nestanoví povinnost, platí prioritně volný režim a nelze z novelizovaného ustanovení stavebního zákona dovodit, že by došlo ke stanovení této povinnosti. Stavební úřady mohou posuzovat a projednávat pouze ty stavby, které projednání ze zákona vyžadují. Jestliže budou součástí žádosti nebo ohlášení souboru staveb a případně i dokládané projektové dokumentace stavby tzv. volného režimu, využije tyto podklady stavební úřad k posouzení komplexnosti souboru staveb.

Platný stavební zákon upravuje více režimů projednávání staveb, a to jak v územním, tak ve stavebním řízení, respektive při ohlašování staveb:

1/  
V rámci územního rozhodování je určující princip podle § 76 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého mimo jiné všechny stavby podléhají režimu vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, pokud zákon nestanoví jinak. Tento dovětek je vyjádřen ve stavebním zákoně jednak úpravou případů, kdy se vydání územního rozhodnutí o umístění stavby nevyžaduje (§ 79 odst. 3) nebo kdy se nevydává, tj. kdy územní rozhodnutí je nahrazeno jiným rozhodnutím nebo opatřením.

Územní rozhodnutí může být ve stanovených případech a za splnění podmínek stavebního zákona nahrazeno územním souhlasem. Územní souhlas pro stavby uvedené v § 103 stavebního zákona, které dále nevyžadují ani stavební povolení ani ohlášení stavby, je prakticky současně „povolněním“ k provedení stavby a na základě vydání územního souhlasu mohou být stavby uvedené v § 103 stavebního zákona realizovány.

2/  
Pro skupinu staveb uvedených v § 104 odst. 2 stavebního zákona upravuje stavební zákon několik režimů projednání, a to:  
- územní rozhodnutí a následně ohlášení „jednoduché stavby“  
- územní souhlas a následně ohlášení „jednoduché stavby“  
- územní rozhodnutí pro „jednoduché“ stavby uvedené v § 104 odst. 2 písm. d) až m) ve kterém je stanoveno, že pro jejich provedení nebude vyžadováno ohlášení  
- územní souhlas sloučený s vydáním souhlasu s provedením ohlášené „jednoduché stavby“  
- vydání kladné územně plánovací informace s „upuštěním“ od vydání předchozího územního rozhodnutí nebo územního souhlasu a pouze ohlášení „jednoduché stavby“.  
Uvedené případy představují několik zvláštních režimů projednání, které vycházejí z požadavku zjednodušování postupů.

3/  
Obecná úprava stavebního zákona pro „ostatní“ stavby, tj. stavby, u kterých nejsou upraveny zjednodušující postupy, vyžaduje pro umístění stavby vydání územního rozhodnutí a pro provedení stavby vydání stavebního povolení. Také zde platí možnost spojování řízení podle § 140 správního řádu. Zvláštní výjimku tvoří skupina změn staveb podle § 96 odst. 2 písm. h) stavebního zákona (tj. které přesahují parametry staveb podle § 103 a § 104), kdy v případě splnění zákonných podmínek postačí k jejich umístění územní souhlas, přičemž k jejich provedení musí být vydáno stavební povolení.

Pokud žadatel podá žádost o umístění více staveb v rámci souboru staveb, stavební úřad provede řízení o jejich umístění, přičemž režim projednávání je shodný, neboť všechny stavby vyžadují vydání územního rozhodnutí (vyjma případů zákonem vyloučených). Příslušným úřadem pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby je obecný stavební úřad. Při nahrazování územního rozhodnutí územním souhlasem za podmínek stanovených stavebním zákonem, pokud lze případy staveb subsumovat pod ustanovení § 96 odst. 2, bude možné projednat soubor oznamovaných staveb v režimu územního souhlasu.

Jestliže hlavní stavba vyžaduje vydání stavebního povolení, budou i ostatní stavby souboru, které budou předmětem žádosti, ačkoliv ze zákona vyžadují pouze ohlášení, projednávány a povolovány v režimu stavebního řízení.

Nejčastější dotazy směřují k problematice projednávání souborů ohlášených hlavních staveb, u kterých podmiňující a doplňkové stavby vyžadují podle stavebního zákona rozdílné projednání. Zejména se jedná o případy souboru ohlášených staveb, kdy u některých staveb, které jsou stavbami hlavními, lze za zákonem stanovených podmínek upustit od vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu na základě územně plánovací informace a kdy další stavby souboru plní podmiňující nebo doplňkovou funkci ke stavbě hlavní vyžadují vydání územního rozhodnutí (územního souhlasu) či stavebního povolení. Pokud stavebník na předepsaném formuláři pro stavbu hlavní ohlásí současně všechny stavby tvořící soubor staveb a projektová dokumentace vyžadovaná u stavby hlavní bude řešit všechny stavby souboru, stavební úřad využije zjednodušujícího postupu a projedná všechny stavby podle § 4 odst. 1 v režimu stavby hlavní bez ohledu na to, jakému režimu (ohlášení stavebnímu úřadu nebo vydání stavebního povolení) by každá jednotlivá stavba souboru podléhala, pokud by byla projednávána samostatně. Bude-li vydána územně plánovací informace, která bude obsahovat podle § 21 odst. 1 písm.d) stavebního zákona podmínky provedení pro stavbu hlavní a bude rovněž obsahovat podmínky provedení pro podmiňující nebo doplňkové stavby souboru, potom postačí ohlášení těchto staveb bez předchozího vydání územního rozhodnutí (územního souhlasu) pro celý soubor staveb. Je nutné zdůraznit, že všechny stavby souboru musí mimo jiné splňovat obecné požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů, zejména obecné požadavky na výstavbu.

Platí-li zjednodušující postup při ohlašování staveb pro všechny stavby souboru staveb, uplatní se s ním spojené instituty rovněž pro všechny stavby souboru staveb včetně režimu zákazu provedení stavby, který dopadá na všechny stavby souboru. V případě, že jsou naplněny zákonem dané důvody zákazu pouze u jedné či několika podmiňujících nebo doplňujících staveb souboru, a nejedná se o stavbu hlavní, je možné zakázat podle povahy věci pouze provedení jedné či více staveb, a u stavby hlavní a zbývajících staveb souboru může stavební úřad udělit písemný souhlas s jejich provedením výslovně nebo mlčky. Souhlas s provedením hlavní stavby stavební úřad neudělí a její provedení zakáže, pokud by neprovedením podmiňující stavby bylo znemožněno užívání stavby hlavní. Budou-li shledány důvody zákazu provedení

u stavby hlavní, stavební úřad při respektování zásady jednotného režimu projednání souboru staveb podle stavby hlavní, zakáže provedení stavby hlavní a současně dalších staveb tvořících se stavbou hlavní soubor staveb.

Obdobnou zásadu jako u ohlašování staveb je možné využít u povolování staveb. Pokud stavebník na předepsaném formuláři pro vydání stavebního povolení uvede několik staveb tvořících soubor a přiložená projektová dokumentace bude obsahovat řešení všech staveb souboru, stavební úřad v jednom stavebním řízení projedná celý soubor staveb a vydá jedno stavební povolení na celý soubor staveb.

#### IV. PROVÁDĚNÍ SOUBORU STAVEB

Jednotný režim projednání souboru staveb automaticky neznamená také jednotný režim pro provádění staveb. Společným projednáním více staveb není dotčeno ustanovení stavebního zákona o provádění staveb. Při provádění staveb se v plném rozsahu uplatní ustanovení § 160 stavebního zákona. Jestliže soubor staveb obsahuje stavby vyjmenované v § 103 a §104 zákona, může je stavebník provádět sám pro sebe svépomocí, pokud nebude stavební podnikatel provádět celý soubor staveb.

#### V. UŽÍVÁNÍ SOUBORU STAVEB

Jednotný režim projednání souboru staveb rovněž automaticky neznamená také jednotný režim pro užívání staveb. Pro užívání jednotlivých staveb souboru staveb se v plném rozsahu uplatní ustanovení §§ 119 – 122 stavebního zákona.

#### VI. PROJEDNÁNÍ SPECIÁLNÍCH STAVEB

Příslušným úřadem pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby je obecný stavební úřad (vyjma umístění staveb na území vojenských újezdů), proto je nerozhodné, zda bude soubor staveb obsahovat také stavbu speciální.

V rámci jednotného režimu projednávání povolování souboru staveb nelze projednávat speciální stavby, jejichž povolování je upraveno speciálními předpisy. Projednávat a povolovat stavbu může podle § 10 správního řádu každý úřad pouze v rozsahu své věcné příslušnosti. Podle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona speciální stavební úřady postupují podle stavebního zákona jen v případech, kdy zvláštní právní předpisy pro stavby speciální nestanoví jinak. Pokud by byla jednou stavbou ze souboru ohlášených staveb například stavba vodního díla, nevztahuje se na ní uvedená zásada jednotného projednání, protože je rozdělena z hlediska působnosti obecného stavebního úřadu a speciálního stavebního úřadu.

Při splnění podmínek působnosti jednoho úřadu pro stavby „obecné“ a stavby speciální, může být vedeno s využitím § 140 správního řádu spojené řízení o povolení souboru staveb obsahujících stavby obecné i speciální.

#### VII. ZÁVĚR

Je třeba zdůraznit, že stavební úřad musí aplikovat citované novelizované ustanovení, neboť se jedná o kogentní ustanovení, tedy není to pouze možnost, ale je to povinnost, se kterou souvisí i obecná povinnost poskytnout stavebníkovi přiměřené poučení podle § 4 odst. 2 správního řádu.



## **Povolování dvojdomů.**

(ze sdělení odboru stavebního řádu MMR ze dne 3. 7. 2008, čj. 21358/08-82)

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů, ani jeho prováděcí předpisy pojem „dvojdom“ nedefinují. Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území definuje v § 2 písm. a) pouze „bytový dům“ a „rodinný dům“. Dále se v citované vyhlášce používá pojem „řadový rodinný dům“ [např. § 21 odst. 3 písm b)], aniž by byl tento pojem definován. Podobnou úpravu má i vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OTPP“). V čl. 3 písm. c) OTPP je definován pojem „bytový dům“, v čl. 3 písm. m) OTPP je definován pojem „rodinný dům“ a nedefinované pojmy „řadová zástavba“ a „dvojdom“ jsou použity např. v čl. 4 odst. 8 OTPP a „řadový dům“ a „řadová zástavba“ v čl. 50 odst. 12 OTPP. Každý z výše uvedených pojmů je terminus technicus, který se ve stavebnictví běžně používá.

Rodinné domy lze rozdělit na samostatně stojící rodinné domy (též izolované rodinné domy) a na řadové rodinné domy. Dvojdom je pak jistou extrémní formou řadového domu, neboť se skládá pouze z koncových sekcí řadové zástavby. Tvrzení, že pokud nejsou jednotlivé domy v řadové zástavbě (tj. i v případě dvojdomů) oddílatovány, respektive že stěna, kterou na sebe domy navazují, nemůže být společná, nemá žádnou oporu ve stavebním zákoně ani v jeho prováděcích předpisech.

Dilatační spáry se navrhují z důvodů pohlcování dilatačních pohybů protilehlých stavebních částí. K dilatačním pohybům (rozměrovým změnám) dochází v důsledku působení různých vlivů na stavbu a z toho vyplývajících objemových změn. Nejdůležitějšími příčinami jsou změna statického zatížení, sedání, otřesy, změna vlhkosti, vysychání a tvrdnutí, změna teploty apod. Dilatačními spárami můžeme oddělit i části stavby různě zatížené, různě vysoké, založené v nestej-

ných základových podmínkách nebo různých hloubkách, navržené z různých materiálů nebo provedené odlišnou technologií. Navrhování dilatačních spár je tedy čistě technickou záležitostí, kterou se předchází nepříznivým poruchám na stavbě v důsledku objemových změn. Na jedné stavbě tak může být navrženo několik dilatačních spár nebo také žádná.

Pro povolení popř. dodatečné povolení stavby dvojdomu není tedy rozhodné, zda jsou jeho dvě části od sebe navzájem odděleny dilatační spárou nebo zda je stěna společná. V každém případě však musí být dodrženy obecné požadavky na výstavbu; v souvislosti s technickými požadavky pak vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu (dále jen „OTP“), u staveb na území hlavního města Prahy OTPP. Hlavní zásada, tj. že stavba musí být navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro zamýšlené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost, ochrana zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí, ochrana proti hluku, bezpečnost při užívání a úspora energie i ochrana (zajištění hospodárného využití) tepla, je vyjádřena v § 15 odst. 1 OTP a v čl. 15 odst. 1 OTPP. Ke zcela jednoznačným znakům dvojdomu patří zejména to, že každá část dvojdomu tvoří samostatný požární úsek, je samostatně napojena na sítě technické infrastruktury i pozemní komunikace a v neposlední řadě musí umožňovat způsob využití, ke kterému je určena.

K žádosti o stavební povolení popř. dodatečné povolení stavby musí stavebník doložit mimo jiné doklad prokazující jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou stavbu provést. To, zda a jakým způsobem mají stavebníci ošetřen vztah ke „společné“ stěně, pokud jde o její údržbu případně o stavební úpravy, je výrazem předvídatelnosti a věcí vzájemné dohody stavebníků. Stavebnímu úřadu nepřísluší tuto otázku zkoumat, neboť povinnost udržovat stavbu tak, aby nedocházelo ke znehodnocování stavby a co nejvíce se prodloužila její užitelnost, je dána vlastníkoví stavby zákonem [§ 154 odst. 1 písm. a) stavebního zákona].

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavila  
Ing. arch. Marcela Smolová  
MMR*





